

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μέλος του Ε.Γ. Κώστας Σημίτης στην ομιλία στη Θεσσαλονίκη που οργάνωσαν το Ελληνοαμερικανικό, το Ελληνοβρετανικό, το Γαλλικό, το Ελληνογερμανικό και το Ιταλικό Εμπορικό Επιμελητήριο τόνισε μεταξύ άλλων τα εξής:

Οι κυβερνητικές διαβεβαιώσεις από το 1990 και μετά και η οικονομική πραγματικότητα βολσκονται σε μια πορεία διαδοχικών διαψεύσεων των πρώτων από τη δεύτερη.

Στο τελευταίο πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης που εξαγγέλθηκε το 1990 δόθηκε η διαβεβαίωση ότι οι δανειακές ανάγκες του ευρύτερου δημόσιου τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ θα επωταν στο 13% το '91, 6,7% το '92 και 3% το '93. Στην πραγματικότητα διαμορφώθηκαν για το '91 στο 17,7% και για το '92 στο ίδιο επίπεδο περίπου, αν συνυπολογιστούν οι τόκοι που μεταφέρθηκαν από τη χρήση του '91 στις επόμενες χρήσεις. Η βελτίωση λοιπόν για το '92 στο 6,7% που είχε προαναγγείλει η κυβέρνηση είναι ήδη ουτοπική.

Η κυβέρνηση απέτυχε στη λήψη μέτρων στους ζωτικούς τομείς της φορολογικής μεταρρύθμισης, της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης του φόρου εισοδήματος και της περιστολής της φοροδιαφυγής και οδήγησε σε πλήρη αποτυχία το πρόγραμμα δημοσιονομικής πολιτικής.

Η βελτίωση στο ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών δεν οφείλεται στην ουσιαστική ανάκαμψη της οικονομίας, αλλά στην ~~αύξηση~~ εισαγωγή κοινοτικών πόρων και στην αύξηση άδηλων πόρων που γνωρίζουμε πόσο εύθραυστη ροή αποτελούν.

Δόθηκε η διαβεβαίωση ότι ο πληθωρισμός θα μειωθεί σε 16,6% το '91, σε 12,4% το '92 και 7% το '93. Υστερα από μια εξοντωτική εισοδηματική πολιτική, τρέχει σήμερα στο 16%.

Η τάση διεύρυνσης του εμπορικού ελλείμματος με τριπλάσια την αξία των εισαγωγών έναντι των εξαγωγών αντανακλά τις διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας μας και το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητάς της.

Όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα, η Ελλάδα υστερεί σύμφωνα με διεθνή στοιχεία της Τουρκίας και της Πορτογαλίας και βόλσκειται τελευταία μεταξύ των δυτικοευρωπαϊκών κρατών.

Το ΑΕΠ σχεδόν στάσιμο στην τριετία 90-92 (0,7%), ο γενικός δείκτης βιομηχανικής παραγωγής εξακολουθεί να είναι σε κάμψη μεγαλύτερη της μονάδας κάθε χρόνο, η ανεργία θα ξεπεράσει το 9% εφέτος. Οι προβλέψεις διεθνών οργανισμών δίνουν για την επόμενη διετία τον ίδιο ρυθμό αύξησης ΑΕΠ του 91-92 και ανεργία που θα φτάσει το 11,2% το 1994.

Τέλος, το εισόδημα συρρικνώνεται, επικρατεί παντού κοινωνική αναταραχή και το οικονομικό κλίμα, καθοριστικός παράγοντας ανάπτυξης, είναι έκδηλα αρνητικό.

Συμπεράσματα:

Η συνολική κατάσταση της οικονομίας είναι απογοητευτική. Η οικονομική σταθερότητα παραμένει αβέβαιη. Προϋποθέσεις ανάκαμψης δεν έχουν δημιουργηθεί. Προοπτική εξόδου από την κρίση δεν διαφαίνεται. Η αξιοπιστία της κυβέρνησης δεν υπάρχει πια.

Χρειάζεται ένα αξιόπιστο σταθεροποιητικό πρόγραμμα, που η κυβέρνηση αποδεδειγμένα πλέον δεν είναι σε θέση να εκπονήσει και να εφαρμόσει.

Χρειάζεται μια αντίληψη κοινωνικού διαλόγου για να επιτευχθεί κοινωνική συναίνεση που η κυβέρνηση δεν διαθέτει.

Χρειάζεται μια φορολογική πολιτική που η κυβέρνηση δεν έχει την πολιτική βούληση να εφαρμόσει.

Χρειάζεται μια πιο ελαστική συναλλαγματική πολιτική.

Χρειάζεται μια αναπτυξιακή πολιτική που δεν θα επαφίεται ουσιαστικά στους νόμους της αγοράς. Μια πολιτική συνεκτικών συθμίσεων αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού με την εκπαίδευση, μέτρων τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, έργων υποδομής, επενδύσεων ως προς το ύψος και την ποιοτική σύνθεσή τους, μεταβολών διαρθρωτικού χαρακτήρα ως προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες που διαμορφώνουν το επιχειρηματικό περιβάλλον.

Πρέπει, επιτέλους, να ξεφύγουμε από την πολιτική των ευκολοχλιών και να περάσουμε στην πολιτική με πραγματικούς όρους ανάπτυξης με προοπτική αποτελεσματικότητας και με αίσθηση κοινωνικής δικαιοσύνης. Τα περιθώρια εξαντλήθηκαν.